

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma rozšírená komora)

z 29. mája 2024*

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Jednotný fond na riešenie krízových situácií (SRF) – Rozhodnutie SRB o výpočte príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2022 – Určenie ročnej cieľovej úrovne SRF – Horná hranica ustanovená v prvom a štvrtom pododseku článku 70 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 – Článok 291 ods. 2 ZFEÚ – Článok 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/81 – Vykonávacie právomoci vyhradené Rade – Osobitné, náležité odôvodnené prípady – Rozsah vykonávacích právomocí – Časové obmedzenie účinkov rozsudku“

Vo veci T-395/22,

Hypo Vorarlberg Bank AG, so sídlom v Bregenzi (Rakúsko), v zastúpení: G. Eisenberger, A. Brenneis a J. Holzmann, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: J. Kerlin, C. Flynn, D. Ceran, T. Wittenberg a K.-P. Wojcik, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Meyring a T. Klupsch, advokáti,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európsky parlament, v zastúpení: J. Etienne, G. Bartram a M. Menegatti, splnomocnení zástupcovia,

a

Rada Európskej únie, v zastúpení: J. Haunold, J. Bauerschmidt a A. Westerhof Löfflerová, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora),

* Jazyk konania: nemčina.

v zložení: predseda komory A. Kornezov, sudcovia G. De Baere, D. Petrлік (spravodajca), K. Kecsmár a S. Kingston,

tajomník: S. Jund, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 8. februára 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Žalobou podanou podľa článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa Hypo Vorarlberg Bank AG domáha zrušenia rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) SRB/ES/2022/18 z 11. apríla 2022 o výpočte príspevkov *ex ante* na rok 2022 do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRF) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) v rozsahu, v akom sa jej týka.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Žalobkyňa je úverová inštitúcia so sídlom v Rakúsku.
- 3 Napadnutým rozhodnutím SRB v súlade s článkom 70 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010(Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1), stanovila príspevky *ex ante* do SRF (ďalej len „príspevky *ex ante*“) na rok 2022 (ďalej len „príspevkové obdobie 2022“) platné pre inštitúcie, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia článku 2 v spojení s článkom 67 ods. 4 tohto nariadenia (ďalej len „inštitúcie“), vrátane žalobkyne.
- 4 V platobnom výmere z 22. apríla 2022 Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA, Úrad pre dohľad nad finančnými trhmi, Rakúsko) ako príslušný vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií v zmysle článku 3 ods. 1 bodu 3 nariadenia č. 806/2014 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť príspevok *ex ante* za príspevkové obdobie 2022, ako ho stanovila SRB.

Napadnuté rozhodnutie

- 5 Napadnuté rozhodnutie obsahuje hlavnú časť a tri prílohy.
- 6 V hlavnej časti tohto rozhodnutia je opísaný proces určenia príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2022, ktorý sa vzťahuje na všetky inštitúcie.
- 7 Na tento účel SRB najprv v oddiele 5 napadnutého rozhodnutia pripomenula, že na konci úvodného obdobia ôsmich rokov od 1. januára 2016 (ďalej len „úvodné obdobie“) mali finančné prostriedky, ktoré sú k dispozícii v SRF, dosiahnuť cieľovú úroveň (ďalej len „konečná cieľová úroveň“) aspoň 1 % sumy krytých vkladov (ďalej len „kryté vklady“) všetkých inštitúcií povolených

vo všetkých členských štátoch, ktoré sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) (ďalej len „zúčastnené členské štáty“).

- 8 Ďalej v oddiele 5 napadnutého rozhodnutia SRB určila ročnú cieľovú úroveň uvedenú v článku 4 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/81 z 19. decembra 2014, ktorým sa bližšie určujú jednotné podmienky uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 15, 2015, s. 1), na príspevkové obdobie 2022 (ďalej len „ročná cieľová úroveň“). V tejto súvislosti SRB spresnila, že zohľadnila skutočnosti stanovené v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2017/747 zo 17. decembra 2015, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o kritériá, ktoré sa týkajú výpočtu príspevkov *ex ante*, a okolnosti a podmienky, za ktorých môže byť platba mimoriadnych príspevkov *ex post* čiastočne alebo úplne odložená (Ú. v. EÚ L 113, 2017, s. 2).
- 9 Okrem toho SRB vysvetlila, že ročnú cieľovú úroveň stanovila na jednu osminu z 1,6 % sumy krytých vkladov všetkých inštitúcií v roku 2021, ktorej výška bola zistená na základe údajov poskytnutých systémami ochrany vkladov v súlade s článkom 16 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).
- 10 V oddiele 6 napadnutého rozhodnutia SRB opísala metodiku výpočtu príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2022. V tejto súvislosti v odôvodnení 74 uvedeného rozhodnutia SRB spresnila, že za toto obdobie sa 6,67 % príspevkov *ex ante* vypočítalo na „vnútroštátnom základe“, teda na základe údajov oznámených úverovými inštitúciami povolenými na území príslušného zúčastneného členského štátu (ďalej len „vnútroštátny základ“) podľa článku 103 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190) a podľa článku 4 delegovaného nariadenia 2015/63. Zvyšok príspevkov *ex ante* (teda 93,33 %) bol vypočítaný na „základe bankovej únie“, to znamená na základe údajov vykázaných všetkými inštitúciami povolenými na území všetkých zúčastnených členských štátov (ďalej len „základ únie“), v súlade s článkami 69 a 70 nariadenia č. 806/2014 a článkom 4 vykonávacieho nariadenia 2015/81.
- 11 V oddiele 6 napadnutého rozhodnutia SRB tiež vysvetlila, že iné inštitúcie než tie, ktoré platia paušálnu sumu vzhľadom na svoje osobitné vlastnosti, sú povinné platiť príspevkov *ex ante* upravený podľa ich rizikového profilu, ktorý stanovila v nasledujúcich hlavných krokoch.
- 12 V prvej fáze SRB v súlade s článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom písm. a) nariadenia č. 806/2014 vypočítala „paušálny príspevok“ každej inštitúcie, ktorý je v pomernej výške vo vzťahu k pasívam dotknutej inštitúcie okrem vlastných zdrojov a krytých vkladov (ďalej len „čisté pasíva“), vzhľadom na celkové čisté pasíva všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov (ďalej len „základný ročný príspevok“). V súlade s článkom 5 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 SRB odpočítala určité druhy pasív od čistých pasív inštitúcie, ktoré je potrebné zohľadniť pri určovaní tohto príspevku.

- 13 V druhej fáze výpočtu príspevku *ex ante* pristúpila SRB k úprave základného ročného príspevku podľa rizikového profilu dotknutej inštitúcie v súlade s článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom písm. b) nariadenia č. 806/2014.
- 14 SRB vypočítala príspevok *ex ante* každej inštitúcie tak, že ročnú cieľovú úroveň rozdelila medzi všetky inštitúcie na základe pomeru založeného na základnom ročnom príspevku upravenom podľa rizikového profilu.

Návrhy účastníkov konania

- 15 Žalobkyňa v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie, vrátane jeho príloh, v rozsahu, v akom sa jej týka,
 - uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.
- 16 SRB navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania,
 - subsidiárne v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia zachoval účinky uvedeného rozhodnutia až do jeho nahradenia alebo aspoň po dobu šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku.
- 17 Európsky parlament navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu v rozsahu, v akom sa zakladá na námietke nezákonnosti smernice 2014/59 a nariadenia č. 806/2014,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.
- 18 Rada Európskej únie navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 19 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza osem žalobných dôvodov, pričom:
- prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 1 druhého odseku ZEÚ, článkov 15, 296 a 298 ZFEÚ a článkov 42 a 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) z dôvodu neoznámenia napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu,
 - druhý žalobný dôvod je založený na tom, že SRB určila ročnú cieľovú úroveň v rozpore so zásadou proporcionality, článkom 102 smernice 2014/59, článkom 69 ods. 1 a 2 a článkom 70

ods. 2 nariadenia č. 806/2014, ako aj článkom 3 a článkom 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63,

- tretí a štvrtý žalobný dôvod sú založené na porušení článku 296 druhého odseku ZFEÚ, ako aj článku 41 ods. 1 a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia,
- piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 ods. 1 a článku 41 ods. 2 písm. a) Charty z dôvodu nerešpektovania práva byť vypočutý,
- šiesty žalobný dôvod sa zakladá na námietke nezákonnosti článkov 4 až 7 a 9, ako aj prílohy I delegovaného nariadenia 2015/63, založenej na porušení práva na riadnu správu vecí verejných, práva na účinnú súdnu ochranu, zásady právnej istoty, článkov 16, 17, 20 a 21 Charty, zásady proporcionality a článku 290 ZFEÚ,
- siedmy žalobný dôvod spočíva na námietke nezákonnosti článku 8 ods. 1, 4 a 5 vykonávacieho nariadenia 2015/81, založenej na porušení článku 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 291 ods. 2 ZFEÚ, ako aj na námietke nezákonnosti článku 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 založenej na porušení článku 291 ods. 2 ZFEÚ v spojení s článkom 296 druhým odsekom ZFEÚ,
- ôsmy žalobný dôvod sa zakladá na námietke nezákonnosti smernice 2014/59 a nariadenia č. 806/2014, založenej na porušení článku 1 druhého odseku ZEÚ, článkov 15, 296 a 298 ZFEÚ, článkov 16, 17, 41, 42 a 47 Charty, povinnosti odôvodnenia a zásady právnej istoty.

20 Najskôr je potrebné preskúmať siedmy žalobný dôvod.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti nariadenia č. 806/2014 a vykonávacieho nariadenia 2015/81

- 21 Siedmym žalobným dôvodom žalobkyňa vznáša námietku nezákonnosti nariadenia č. 806/2014 a vykonávacieho nariadenia 2015/81. Tento žalobný dôvod sa v podstate skladá z dvoch častí, z ktorých prvá je založená na tom, že článok 8 ods. 1, 4 a 5 vykonávacieho nariadenia 2015/81 nerešpektuje hranice vykonávacích právomocí stanovených v článku 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 a v článku 291 ods. 2 ZFEÚ, a druhá na tom, že nariadenie č. 806/2014 neobsahuje odôvodnenie, pokiaľ ide o rozhodnutie priznať vykonávaciu právomoc stanovenú v článku 70 ods. 7 uvedeného nariadenia Rade, a nie Európskej komisii, čo je v rozpore s článkom 291 ods. 2 ZFEÚ.
- 22 Preskúmanie je potrebné začať druhou časťou siedmeho žalobného dôvodu.

O druhej časti siedmeho žalobného dôvodu týkajúcej sa námietky nezákonnosti článku 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014

- 23 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že článok 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 v rozsahu, v akom zveruje vykonávaciu právomoc Rade, porušuje článok 291 ods. 2 ZFEÚ v spojení s článkom 296 druhým odsekom ZFEÚ, keďže uvedené nariadenie neuvádza dôvody, pre ktoré takéto priznanie právomoci predstavuje „osobitný, náležite odôvodnený prípad“ v zmysle článku 291 ods. 2 ZFEÚ.

- 24 Podľa SRB, Parlamentu a Rady odôvodnenie 114 nariadenia č. 806/2014 obsahuje dostatočné odôvodnenie, pokiaľ ide o priznanie vykonávacej právomoci uvedenej v bode 23 vyššie Rade.
- 25 Opatrením na zabezpečenie priebehu konania z 18. decembra 2023 a na pojednávaní Všeobecný súd vyzval SRB, Parlament a Radu, aby spresnili svoje pripomienky k otázke, do akej miery nariadenie č. 806/2014 obsahuje dostatočné odôvodnenie, pokiaľ ide o priznanie vykonávacej právomoci, ako je uvedené v bode 23 vyššie Rade. V odpovedi na toto opatrenie na zabezpečenie priebehu konania a na otázky položené na pojednávaní SRB, Parlament a Rada zopakovali svoje tvrdenie, podľa ktorého odôvodnenie poskytnuté v odôvodnení 114 tohto nariadenia bolo dostatočné.
- 26 Podľa článku 291 ods. 2 ZFEÚ, ak sú potrebné jednotné podmienky na vykonávanie právne záväzných aktov Únie, tieto akty zveria vykonávacie právomoci Komisii alebo v osobitných, náležite odôvodnených prípadoch a v prípadoch ustanovených v článkoch 24 ZEÚ a 26 ZEÚ Rade.
- 27 Pokiaľ ide konkrétne o túto požiadavku odôvodniť zverenie takýchto vykonávacích právomocí Rade, z judikatúry vyplýva, že článok 291 ods. 2 ZFEÚ vyžaduje podrobné odôvodnenie, prečo je táto inštitúcia poverená prijatím opatrení na vykonanie právne záväzného aktu Únie (pozri rozsudok z 28. februára 2023, Fenix International, C-695/20, EU:C:2023:127, bod 37 a citovanú judikatúru).
- 28 V tejto súvislosti je autor základného aktu, ktorý sa má vykonať, povinný riadne odôvodniť v závislosti od povahy a obsahu základného aktu, výnimku z pravidla, podľa ktorého prináleží Komisii, aby obvykle vykonávala vykonávaciu právomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128, bod 60 a citovanú judikatúru).
- 29 V prejednávanej veci článok 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 zveruje Rade vykonávaciu právomoc v zmysle článku 291 ods. 2 ZFEÚ tým, že ju oprávňuje prijať v rámci delegovaných aktov prijatých Komisiou na základe článku 103 ods. 7 smernice 2014/59 vykonávacie akty na účely vymedzenia podmienok vykonávania článku 70 ods. 1, 2 a 3 tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o uplatnenie metódy výpočtu individuálnych príspevkov a praktické spôsoby pripisovania rizikových faktorov stanovených v uvedených delegovaných aktoch inštitúciám (ďalej len „dotknutá vykonávacia právomoc“).
- 30 Pokiaľ ide o dva predpoklady stanovené v článku 291 ods. 2 ZFEÚ umožňujúce zverenie vykonávacej právomoci Rade, treba konštatovať, že dotknutá vykonávacia právomoc nepatrí medzi prípady stanovené v článkoch 24 a 26 ZEÚ. Preto prináleží normotvorcovi Únie, aby podrobne a v závislosti od povahy a obsahu nariadenia č. 806/2014 odôvodnil, že priznanie tejto právomoci Rade predstavuje osobitný, náležite odôvodnený prípad v zmysle článku 291 ods. 2 ZFEÚ.
- 31 V tejto súvislosti SRB, Parlament a Rada tvrdia, že nariadenie č. 806/2014 odôvodnilo priznanie dotknutej vykonávacej právomoci Rade vo svojom odôvodnení 114, ktoré uvádza:

„Rada by v rámci delegovaných aktov prijatých podľa smernice 2014/59... mala prijať vykonávacie akty s cieľom bližšie určiť uplatňovanie metodiky na výpočet jednotlivých príspevkov do [SRF], ako aj technické postupy výpočtu paušálneho príspevku a príspevku upraveného podľa rizika. Uvedenou metodikou by sa malo zabezpečiť, aby sa vo vzorci pre výpočet jednotlivých príspevkov zohľadnil paušálny prvok, ako aj prvok úpravy podľa rizika spôsobom, ktorý je

v súlade so zásadami riešenia krízových situácií a s delegovanými aktmi prijatým podľa článku 103 ods. 7 smernice 2014/59.... Metodika by mala zohľadňovať zásadu proporcionality bez toho, aby sa narušila spravodlivá hospodárska súťaž medzi štruktúrami bankového sektora členských štátov.“

- 32 V prvom rade je potrebné uviesť, že toto odôvodnenie neobsahuje žiadne dôvod, pre ktorý sa normotvorca Únie rozhodol zveriť dotknutú vykonávaciu právomoc Rade. V skutočnosti sa v ňom uvádza len účel a obsah vykonávacích aktov, ktoré sa majú prijať, a rozhodnutie poveriť Radu ich prijímaním bez toho, aby sa čo i len naznačilo, prečo bola na tieto účely vykonávacia právomoc udelená práve Rade, a nie Komisii.
- 33 Takéto dôvody predovšetkým nevyplývajú z potreby uvedenej v druhej vete tohto odôvodnenia zabezpečiť súlad vykonávacích aktov nariadenia č. 806/2014 s delegovanými aktmi prijatými podľa článku 103 ods. 7 smernice 2014/59. Samotná potreba zabezpečiť takýto súlad totiž nevysvetľuje, prečo by ho mala zabezpečiť práve Rada, a nie Komisia. Platí to tým viac, že takáto potreba je neoddeliteľnou súčasťou výkonu vykonávacích právomocí, nech je ich nositeľom ktokoľvek, a že uvedené delegované akty prijíma Komisia, a nie Rada.
- 34 Ďalej nariadenie č. 806/2014 neobsahuje iné prvky odôvodnenia, ktoré by mohli odhaliť osobitné dôvody opodstatňujúce priznanie dotknutej vykonávacej právomoci Rade. SRB, Parlament a Rada sa navyše neodvolávali na existenciu takýchto prvkov vo svojich písomných podaniach alebo v rámci diskusie na pojednávaní, pričom sa obmedzili len na odkaz na odôvodnenie 114 tohto nariadenia.
- 35 Konkrétne, ako zdôrazňuje samotná Rada, odôvodnenie 24 nariadenia č. 806/2014 takéto dôvody neobsahuje, keďže jeho cieľom je odôvodniť priznanie vykonávacích právomocí stanovených v článku 18 ods. 7 tohto nariadenia Rade, pokiaľ ide o postup riešenia krízových situácií, a nie priznanie vykonávacej právomoci podľa článku 70 ods. 7 uvedeného nariadenia Rade, o ktoré ide v prejednávanej veci.
- 36 Odôvodnenie 24 nariadenia č. 806/2014 v skutočnosti svedčí o nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o rozhodnutie priznať dotknutú vykonávaciu právomoc Rade, keď uvádza, že „vzhľadom na značný dosah rozhodnutí o riešení krízových situácií na finančnú stabilitu členských štátov a na Úniu ako celok, ako aj na daňovú [rozpočtovú – *neoficiálny preklad*] suverenitu členských štátov je dôležité, aby vykonávacia právomoc týkajúca sa prijímania určitých rozhodnutí o riešení krízových situácií bola prenesená na Radu“. V odôvodnení 114 tohto nariadenia, na ktoré sa odvoláva SRB, Parlament a Rada, sa však takéto odôvodnenie priznania vykonávacích právomocí Rade neuvádza.
- 37 Okrem toho, hoci je za určitých okolností možné odôvodniť priznanie vykonávacej právomoci Rade kontextom, v ktorom sa toto priznanie uskutočňuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. marca 2016, *National Iranian Oil Company/Rada*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, body 60 až 65), treba na jednej strane uviesť, že SRB, Parlament a Rada sa vo svojich písomných podaniach alebo počas diskusie na pojednávaní neopierali o žiadnu konkrétnu skutočnosť vyplývajúcu z kontextu prijatia nariadenia č. 806/2014, ktorá by mohla poukázať na dôvody opodstatňujúce priznanie dotknutej vykonávacej právomoci Rade, a nie Komisii.
- 38 Na druhej strane na rozdiel od veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok zo 16. júla 2014, *National Iranian Oil Company/Rada* (T-578/12, neuvverejnený, EU:T:2014:678), na ktorý sa odvoláva Rada, neexistuje nijaký prvok odôvodnenia uvedený v nariadení č. 806/2014 alebo v inom legislatívnom akte Únie, z ktorého by vyplývalo, že priznanie dotknutej vykonávacej právomoci Rade bolo

odôvodnené osobitnou úlohou, ktorú má táto inštitúcia prevziať v oblasti výpočtu príspevkov *ex ante* (pozri rozsudok zo 16. júla 2014, National Iranian Oil Company/Rada, T-578/12, neuverejnený, EU:T:2014:678, body 77 až 82, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom z 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128, body 60 až 65).

- 39 V tejto súvislosti treba spresniť, že na dôvody uvedené v odôvodneniach 14 a 15 vykonávacieho nariadenia 2015/81, ktoré sa týkajú postupnej mutualizácie SRF, ako je stanovená v medzivládnej dohode o prevode a mutualizácii príspevkov do SRF podpísanej 21. mája 2014 v Bruseli (ďalej len „dohoda z 21. mája 2014“), sa nemožno odvolávať pri odôvodnení priznania dotknutej vykonávacej právomoci Rade. Keďže povinnosť odôvodniť rozhodnutie priznať vykonávacie právomoci Rade prináleží autorovi základného aktu, ktorý sa má vykonať, teda v prejednávanej veci Parlamentu a Rade v rámci riadneho legislatívneho postupu, Rade neprináleží odôvodniť *ex post* priznanie takejto právomoci jej samej v rámci vykonávacieho aktu, ktorý prijme neskôr.
- 40 Rovnako aj za predpokladu, že by bolo možné na účely odôvodnenia priznania uvedenej právomoci Rade zohľadniť dohodu z 21. mája 2014, na ktorú nariadenie č. 806/2014 odkazuje vo svojich článkoch 1, 67 a 77, stačí uviesť, že táto dohoda sa netýka výpočtu príspevkov *ex ante* ako takého a neobsahuje teda skutočnosti, z ktorých by vyplývala osobitná úloha, ktorú má Rada prevziať v konkrétnej oblasti výpočtu týchto príspevkov. Okrem toho SRB, Parlament ani Rada vo svojich písomných podaniach alebo na pojednávaní neuviedli uvedenú dohodu ako skutočnosť, ktorá by mohla poukázať na takúto osobitnú úlohu.
- 41 Napokon Rada nemôže tvrdiť, ako to urobila na pojednávaní, že rozhodnutie normotvorcu Únie priznať jej dotknutú vykonávaciu právomoc bolo odôvodnené „politickými dôvodmi“. Na jednej strane takýto dôvod nevyplýva ani z odôvodnenia 114 nariadenia č. 806/2014, ani z iného odôvodnenia alebo iného ustanovenia tohto nariadenia. Na druhej strane uvedené vysvetlenie vzhľadom na svoju všeobecnú povahu nespĺňa požiadavky vyplývajúce z judikatúry citovanej v bodoch 27 a 28 vyššie, keďže nie je ani podrobné, ani spojené s povahou alebo obsahom nariadenia č. 806/2014.
- 42 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že nariadenie č. 806/2014 neobsahuje nijaké odôvodnenie, pokiaľ ide o priznanie dotknutej vykonávacej právomoci Rade.
- 43 Preto je potrebné vyhovieť námietke nezákonnosti a vyhlásiť článok 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 za neuplatniteľný na prejednávanú vec podľa článku 277 ZFEÚ. Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci sa neuplatní ani vykonávacie nariadenie 2015/81, ktoré Rada prijala na základe tohto ustanovenia a ktorého vykonávacím opatrením je napadnuté rozhodnutie.
- 44 Vzhľadom na to a v záujme riadneho výkonu spravodlivosti treba preskúmať aj prvú časť siedmeho žalobného dôvodu v rozsahu, v akom sa týka námietky nezákonnosti článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81, ako aj druhý žalobný dôvod týkajúci sa určenia ročnej cieľovej úrovne.

O prvej časti siedmeho žalobného dôvodu v rozsahu, v akom sa týka námietky nezákonnosti článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81

- 45 Žalobkyňa tvrdí, že vykonávací akt prijatý na základe článku 291 ods. 2 ZFEÚ môže len spresniť právny rámec vymedzený normotvorcom Únie a nemôže meniť ani dopĺňať dotknutý legislatívny akt, a to ani v jeho nepodstatných prvkoch. Článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 však nielen spresňuje obsah nariadenia č. 806/2014, ale ho aj dopĺňa v tom zmysle, že mení metodiku výpočtu príspevkov *ex ante* zavedenú týmto nariadením.
- 46 SRB a Rada spochybňujú tvrdenia žalobkyne. Najmä z odôvodnení 14 a 15 vykonávacieho nariadenia 2015/81 vyplýva, že článok 8 ods. 1 tohto vykonávacieho nariadenia len upravuje rámec vymedzený nariadením č. 806/2014, pričom toto nariadenie nemení ani nedopĺňa. Podľa nich je cieľom článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 zabezpečiť jednotné uplatňovanie ustanovení článku 103 smernice 2014/59 a článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, aby sa zabránilo narušeniam štruktúr bankových sektorov členských štátov. Podľa SRB a Rady by tieto narušenia vyplynuli z výrazného rozdielu medzi výškou príspevkov *ex ante* stanovenou podľa metódy zavedenej nariadením č. 806/2014 a výškou týchto príspevkov, ktoré by inštitúcie museli platiť podľa vnútroštátnych predpisov preberajúcich smernicu 2014/59. Podľa SRB by navyše takéto narušenia mohli vzniknúť v prípade rozdielu medzi príspevkami *ex ante* stanovenými podľa nariadenia č. 806/2014 na jednej strane a finančnými prostriedkami na riešenie krízových situácií, ktoré by boli potenciálne k dispozícii dotknutým inštitúciám počas úvodného obdobia podľa pravidiel týkajúcich sa postupnej mutualizácie SRF, ako vyplýva z odôvodnení 13 a 14 vykonávacieho nariadenia 2015/81, na strane druhej.
- 47 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že vykonávacie nariadenie 2015/81 je založené na článku 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014, ktorý oprávňuje Radu prijať vykonávacie akty na účely určenia podmienok vykonávania článku 70 ods. 1, 2 a 3 tohto nariadenia, a že článok 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 implementuje článok 291 ods. 2 ZFEÚ (pozri bod 29 vyššie).
- 48 Za týchto okolností je vykonávacia právomoc zverená Rade vymedzená tak článkom 291 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článkom 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 22. marca 2023, Tazzetti/Komisia, T-825/19 a T-826/19, EU:T:2023:148, bod 155).
- 49 Pokiaľ ide o hranice vykonávacích právomocí vyplývajúce z článku 291 ods. 2 ZFEÚ, z judikatúry vyplýva, že tieto právomoci v podstate zahŕňajú právomoc prijímať opatrenia, ktoré sú potrebné alebo užitočné pre jednotné vykonávanie ustanovení legislatívneho aktu, na základe ktorého boli prijaté, a ktoré sa obmedzujú na spresnenie jeho obsahu pri dodržaní podstatných všeobecných cieľov sledovaných týmto aktom bez toho, aby ho menili alebo dopĺňali, a to v jeho podstatných či nepodstatných prvkoch (rozsudok z 28. februára 2023, Fenix International, C-695/20, EU:C:2023:127, bod 49).
- 50 Konkrétne sa vykonávacie opatrenie obmedzuje na spresnenie ustanovení dotknutého legislatívneho aktu, keď sa vo všeobecnosti alebo v určitých osobitných prípadoch týka výlučne objasnenia dosahu týchto ustanovení alebo určenia spôsobov ich uplatňovania, avšak pod podmienkou, že sa pritom toto opatrenie vyhne akémukoľvek rozporu s cieľmi uvedených ustanovení a nijakým spôsobom sa nemení normatívny obsah tohto aktu alebo jeho pôsobnosť (rozsudok z 28. februára 2023, Fenix International, C-695/20, EU:C:2023:127, bod 50).

- 51 Preto s cieľom určiť, či Komisia alebo Rada prijatím vykonávacieho opatrenia dodržali hranice vykonávacích právomocí, ktoré im boli na základe článku 291 ods. 2 ZFEÚ zverené legislatívnym aktom, treba overiť, či toto opatrenie po prvé dodržiava podstatné všeobecné ciele tohto legislatívneho aktu, a najmä ciele ustanovenia tohto aktu dotknutého uvedeným vykonávacím opatrením, po druhé je potrebné a užitočné pre uľahčenie jednotného uplatňovania tohto ustanovenia a po tretie, či ho akýmkoľvek spôsobom nedopĺňa alebo nemení (rozsudok z 28. februára 2023, Fenix International, C-695/20, EU:C:2023:127, bod 51).
- 52 V prejednávanej veci žalobkyňa netvrdí, že článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 porušuje prvú a druhú podmienku uvedené v bode 51 vyššie. Naopak uvádza, že toto ustanovenie nespĺňa tretiu podmienku, ktorá je tam uvedená, pretože sa neobmedzuje na spresnenie obsahu nariadenia č. 806/2014, ale ho dopĺňa. Treba teda preskúmať, či článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 túto tretiu podmienku spĺňa.
- 53 Pokiaľ ide o rozsah tohto preskúmania, treba konštatovať, že ustanovenia uvedené v článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 nemajú za cieľ definovať podmienky vykonania článku 70 ods. 3 nariadenia č. 806/2014 týkajúceho sa neodvolateľných platobných záväzkov, takže preskúmanie tejto námietky nezákonnosti treba obmedziť na otázku, či Rada tým, že prijala článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81, prekročila hranice vykonávacej právomoci, ktorá jej bola zverená na účely vykonania článku 70 ods. 1 a 2 nariadenia č. 806/2014.
- 54 Preto je potrebné preskúmať, či článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 len spresňuje obsah článku 70 ods. 1 a 2 nariadenia č. 806/2014, alebo či toto ustanovenie dopĺňa, ako tvrdí žalobkyňa.
- 55 V prvom rade treba uviesť, že podľa článku 70 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 sa príspevok *ex ante* každej inštitúcie vypočíta pomerne k sume jej čistých pasív vzhľadom na súhrnné pasíva všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov.
- 56 Článok 70 ods. 2 druhý pododsek písm. a) a b) nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že výpočet príspevku *ex ante* každej inštitúcie sa zakladá na dvoch zložkách, a to na jednej strane na základnom ročnom príspevku, ktorý je v pomernej výške na základe sumy čistých pasív inštitúcie, vzhľadom na celkové čisté pasíva všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov, a na druhej strane na príspevku upravenom podľa rizika, ktorý je určený na základe kritérií stanovených v článku 103 ods. 7 smernice 2014/59, a to so zreteľom na zásadu proporcionality bez toho, aby sa narúšali štruktúry bankových sektorov členských štátov.
- 57 Článok 4 vykonávacieho nariadenia 2015/81 stanovuje:
- „Jednotná rada... vypočíta na každé príspevkové obdobie výšku ročného príspevku, ktorý musí zaplatiť každá inštitúcia, a to na základe ročnej cieľovej úrovne [SRF]. Ročná cieľová úroveň sa určuje s prihliadnutím na cieľovú úroveň [SRF] uvedenú v článku 69 ods. 1 a článku 70 nariadenia... č. 806/2014 a v súlade s metodikou stanovenou v delegovanom nariadení... 2015/63.“
- 58 Pokiaľ ide o článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81, nazvaný „Osobitné úpravy počas úvodného obdobia“, stanovuje, že odchylne od článku 4 tohto nariadenia sa príspevky inštitúcií *ex ante* počas úvodného obdobia vypočítajú podľa „upravenej metodiky“. Uvedené ustanovenie určuje pre sedem z ôsmich rokov úvodného obdobia podiel príspevkov *ex ante*, ktorý sa vypočítava na vnútroštátnom základe, teda v súlade s článkom 103 smernice 2014/59 a článkom 4

delegovaného nariadenia 2015/63, a podiel týchto príspevkov, ktorý sa vypočítava na základe únie, konkrétne v súlade s článkami 69 a 70 nariadenia č. 806/2014 a článkom 4 vykonávacieho nariadenia 2015/81.

- 59 Článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 teda v podstate stanovuje, že z roka na rok sa čoraz menšia časť príspevkov *ex ante* vypočítava na vnútroštátnom základe, a čoraz väčšia časť týchto príspevkov sa vypočítava na základe únie.
- 60 Pokiaľ ide osobitne o príspevkové obdobie 2022, ktorého sa týka táto vec, v článku 8 ods. 1 písm. g) vykonávacieho nariadenia 2015/81 sa konkrétne stanovuje, že „odchylné od článku 4 [vykonávacieho nariadenia 2015/81]“ inštitúcie uhradia „6,67 % svojich ročných príspevkov vypočítaných v súlade s článkom 103 smernice 2014/59... a článkom 4 delegovaného nariadenia... 2015/63 a 93,33 % svojich ročných príspevkov vypočítaných v súlade s článkami 69 a 70 nariadenia... č. 806/2014 a článkom 4 [delegovaného nariadenia 2015/81]“.
- 61 V tejto súvislosti treba na jednej strane konštatovať, že zo samotného znenia článku 70 ods. 1 a článku 70 ods. 2 druhého pododseku písm. a) nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že metodika výpočtu základného ročného príspevku dotknutých inštitúcií zavedená týmto ustanovením je založená na pomere čistých pasív každej inštitúcie k celkovým čistým pasívam všetkých inštitúcií povolených „na území všetkých zúčastnených členských štátov“. Podľa týchto ustanovení nariadenia č. 806/2014 sa teda na účely výpočtu príspevku *ex ante* každej inštitúcie zohľadňujú údaje všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov, prinajmenšom pokiaľ ide o prvú zložku tohto príspevku, teda základný ročný príspevok.
- 62 Na druhej strane podľa tých istých ustanovení sa metodika výpočtu zavedená článkom 70 ods. 1 a článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom nariadenia č. 806/2014, a najmä pravidlo určujúce databázu, ktorá sa má zohľadniť na účely tejto metodiky, uplatňuje v celom rozsahu na každý rok úvodného obdobia, vrátane príspevkového obdobia 2022.
- 63 Samotným cieľom „upravenej metodiky“ zavedenej článkom 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 je stanoviť, že časť príspevkov *ex ante* sa vypočíta počas takmer celého úvodného obdobia na základe inej databázy, než je databáza stanovená v článku 70 ods. 1 a článku 70 ods. 2 druhom pododseku písm. a) nariadenia č. 806/2014.
- 64 V súlade s článkom 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81, v spojení s článkom 103 smernice 2014/59, sa na účely výpočtu časti príspevkov *ex ante* na toto obdobie zohľadňujú len údaje oznámené inštitúciami, ktoré boli povolené na území dotknutého zúčastneného členského štátu, s výnimkou údajov oznámených inštitúciami povolenými na území iných zúčastnených členských štátov, zatiaľ čo v rámci metodiky výpočtu zavedenej článkom 70 ods. 1 a článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom písm. a) nariadenia č. 806/2014 sa pri výpočte základného ročného príspevku zohľadňujú aj údaje týkajúce sa inštitúcií povolených na území iných zúčastnených členských štátov.
- 65 Z toho vyplýva, že článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 mení metódu výpočtu príspevkov *ex ante*, ako ju stanovuje článok 70 ods. 1 a článok 70 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014, najmä pokiaľ ide o jeho prvú zložku týkajúcu sa výpočtu základného ročného príspevku, a to tým, že mení databázu, ktorá sa má zohľadniť v rámci tejto metodiky, a teda jej samotný základ.

- 66 Dôsledkom je, ako Rada okrem iného pripustila na pojednávajú, že sumy príspevkov *ex ante* inštitúcií, akou je žalobkyňa, ktoré sú vypočítané podľa „upravenej metodiky“ zavedenej článkom 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81, sú nevyhnutne odlišné od súm, ktoré by vyplývali z uplatnenia metodiky stanovenej v článku 70 ods. 1 a článku 70 ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 806/2014.
- 67 Rozsah zmeny uvedenej v bode 65 vyššie je zvýraznený skutočnosťou, že článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 sa odchyľuje od metodiky stanovenej v článku 70 ods. 1 a článku 70 ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 806/2014, pokiaľ ide o sedem z ôsmich rokov pôvodného obdobia, takže uvedená metodika je takmer v celom tomto období zbavená plného účinku.
- 68 V druhom rade, ako vyplýva z článku 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014, Rada je nepochybne oprávnená vykonať článok 70 ods. 2 tohto nariadenia, ktorý vo svojom druhom pododseku písm. b) stanovuje, že príspevok upravený podľa rizika je určený na základe kritérií stanovených v článku 103 ods. 7 smernice 2014/59 so zreteľom na zásadu proporcionality bez toho, aby sa narúšali štruktúry bankových sektorov členských štátov.
- 69 Cieľ sledovaný článkom 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81, ktorým je zabrániť narušeniam štruktúr bankových sektorov členských štátov, ako sú zhrnuté v bode 46 vyššie, sa však týka otázky, či dotknutý vykonávací akt rešpektuje základné všeobecné ciele legislatívneho aktu a či je potrebný alebo užitočný na uľahčenie jednotného uplatňovania uvedeného legislatívneho aktu. Táto otázka sa teda týka prvej a druhej podmienky pripomenutej v bode 51 vyššie s cieľom určiť, či Rada prijatím vykonávacieho opatrenia dodržala hranice vykonávacích právomocí, ktoré jej boli na základe článku 291 ods. 2 ZFEÚ priznané legislatívnym aktom. Ako však bolo pripomenuté v bode 52 vyššie, žalobkyňa netvrdí, že článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 porušuje tieto podmienky, lebo jeho cieľom je zabrániť narušeniam štruktúr bankových sektorov členských štátov, ale tvrdí, že dopĺňa normatívny obsah legislatívneho aktu, čím porušuje tretiu podmienku pripomenutú v bode 51 vyššie.
- 70 Pokiaľ ide o túto tretiu podmienku uvedenú v bode 51 vyššie, z úvah pripomenutých v bodoch 49 a 50 tohto rozsudku vyplýva, že ak dotknutá inštitúcia prijme vykonávacie opatrenia na základe článku 291 ods. 2 ZFEÚ, musí sa obmedziť na spresnenie základného aktu bez zmeny jeho normatívneho obsahu. Aj keď sa teda Rada článkom 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 snažila zabrániť narušeniu štruktúr bankových sektorov členských štátov, bola povinná dodržiavať nevyhnutné hranice vykonávacej právomoci, ktorá jej bola priznaná, a obmedziť sa na spresnenie metodiky výpočtu príspevkov *ex ante* stanovenej v článku 70 ods. 1 a článku 70 ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 806/2014 a zároveň nemeniť normatívny obsah tohto ustanovenia, pokiaľ ide o túto metodiku.
- 71 V prejednávanej veci, ako vyplýva z bodov 55 až 67 vyššie, „upravená metodika“ vyplývajúca z článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 mení metodiku výpočtu príspevkov *ex ante*, ako ju stanovuje článok 70 ods. 1 a článok 70 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014. Za týchto podmienok zavedenie takejto metodiky nemôže byť odôvodnené legitímnym cieľom spočívajúcim v zabránení narušeniam štruktúr bankových sektorov členských štátov.

- 72 Preto cieľ prijatý normotvorcom Únie, ako je vyjadrený v článku 70 ods. 2 druhom pododseku písm. b) nariadenia č. 806/2014, ktorým je zabrániť narušeniu štruktúr bankových sektorov členských štátov, nemožno chápať tak, že oprávňuje Radu zmeniť vo vykonávacom akte samotný základ metodiky výpočtu týchto príspevkov, ako vyplýva najmä z článku 70 ods. 1 a článku 70 ods. 2 druhého pododseku písm. a) tohto nariadenia.
- 73 V treťom rade v rozsahu, v akom sa SRB a Rada konkrétne odvolávajú na potrebu zabezpečiť jednotné uplatňovanie ustanovení článku 103 smernice 2014/59 a článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 s cieľom umožniť počas úvodného obdobia prechod medzi výpočtom založeným na metodike stanovenej smernicou 2014/59 a metodikou založenou na nariadení č. 806/2014, treba pripomenúť, že výpočet príspevkov *ex ante*, ktoré vytvárajú SRF a musia byť uhradené inštitúciami patriacimi do pôsobnosti nariadenia č. 806/2014, ako je žalobkyňa, upravuje článok 70 tohto nariadenia, a nie článok 103 smernice 2014/59, ktorý sa týka príspevkov *ex ante* vytvárajúcich vnútroštátne mechanizmy financovania riešenia krízových situácií.
- 74 Rada okrem toho na pojednávaní uznala, že v prípade neprijatia článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81, príspevok *ex ante* na príspevkové obdobie 2022 vzťahujúci sa na inštitúcie, akou je žalobkyňa, mal byť vypočítaný len na základe metodiky stanovenej v článku 70 ods. 1 a článku 70 ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 806/2014, a teda s prihliadnutím na údaje všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov.
- 75 Je nepochybne pravda, že v súlade s článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom písm. b) nariadenia č. 806/2014 musí byť úprava v závislosti od rizikového profilu príspevkov *ex ante* podľa tohto ustanovenia určená „na základe... kritérií stanovených v článku 103 ods. 7 [tejto] smernice“. Okrem toho podľa článku 70 ods. 7 tohto nariadenia Rada prijíma vykonávacie akty „v rámci delegovaných aktov“ prijatých Komisiou podľa článku 103 ods. 7 smernice 2014/59 s cieľom bližšie určiť koncepciu prispôsobovania príspevkov v závislosti od rizikového profilu inštitúcií. Tieto ustanovenia nariadenia č. 806/2014 sa však týkajú len koncepcie prispôsobovania príspevkov *ex ante* úmerne k rizikovému profilu stanovenej v článku 103 ods. 7 smernice 2014/59. Článok 70 ods. 2 a 7 nariadenia č. 806/2014 teda najmä neodkazuje na článok 103 ods. 2 tejto smernice ani na metodiku výpočtu týchto príspevkov ako takú, zavedenú článkom 103 ods. 2 tejto smernice, ktorá spočíva v tom, že sa zohľadňujú len údaje inštitúcií povolených na území dotknutého členského štátu.
- 76 Za týchto podmienok, aj keby Rada mala pri prijímaní vykonávacieho nariadenia 2015/81 zohľadniť koncepciu prispôsobovania príspevkov úmerne k rizikového profilu stanovenú v článku 103 ods. 7 smernice 2014/59 a delegované akty prijaté Komisiou na základe tohto ustanovenia na spresnenie tejto koncepcie, nevyplýva ani z článku 70 nariadenia č. 806/2014, ani z článku 103 smernice 2014/59, ani z uvedených delegovaných aktov, že bola oprávnená zaviesť do tohto vykonávacieho nariadenia upravenú metodiku výpočtu, v rámci ktorej bola časť základných ročných príspevkov vypočítaná na vnútroštátnom základe, teda na základe databáz definovaných v článku 103 ods. 2 smernice 2014/59.
- 77 Vo štvrtom rade treba konštatovať, že žiadne ustanovenie nariadenia č. 806/2014, a napokon ani smernice 2014/59, nestanovuje zavedenie metodiky výpočtu príspevkov *ex ante* založenej na postupnom zrušení metodiky výpočtu na vnútroštátnom základe a jej postupnom nahradení metódou na základe únie ani na to neoprávňuje Radu.

- 78 Hoci Rada prijatím článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 nepochybne mohla sledovať legitímny cieľ smerujúci k zabráneniu narušeniam štruktúr bankových sektorov členských štátov a hoci nie je vylúčené, že upravená metóda výpočtu príspevkov *ex ante* stanovená v článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 je na tento účel potrebná, treba zdôrazniť, že prípadné postupné zrušenie metodiky výpočtu založenej na vnútroštátnom základe a jej postupné nahradenie metodikou založenou na základe únie prináležalo normotvorcovi Únie pričom v prípade potreby bolo možné splnomocniť Radu, aby spresnila podrobné pravidlá jej uplatňovania vo vykonávacom akte. Rada teda nemohla stanoviť takýto prechod namiesto normotvorcu Únie v rámci vykonávacieho aktu bez prekročenia medzí jej vykonávacej právomoci.
- 79 Rovnako ani článok 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014, ani iné ustanovenie tohto nariadenia neoprávňuje Radu na prijatie vykonávacích aktov, ktorých cieľom je znížiť rozdiel medzi príspevkami *ex ante* stanovenými na základe tohto nariadenia na jednej strane a financovaním riešenia krízových situácií potenciálne prístupným dotknutým inštitúciám počas úvodného obdobia podľa pravidiel týkajúcich sa postupnej mutualizácie SRF na druhej strane.
- 80 Takéto oprávnenie najmä nevyplýva z článku 77 nariadenia č. 806/2014, ktorý stanovuje podmienky využívania SRF.
- 81 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s článkom 77 prvým odsekom nariadenia č. 806/2014 „použitie [SRF] je podmienené dohodou, v ktorej sa zúčastnené členské štáty dohodnú, že prevedú do [SRF] príspevky, ktoré získali na vnútroštátnej úrovni v súlade s [nariadením č. 806/2014] a so smernicou 2014/59/EÚ“. Okrem toho podľa článku 77 druhého odseku tohto nariadenia SRB počas úvodného obdobia využíva SRF „v súlade so zásadami vychádzajúcimi z rozdelenia [SRF] na národné zložky prislúchajúce každému zúčastnenému členskému štátu, ako aj z postupného zlúčenia jednotlivých finančných prostriedkov získaných na vnútroštátnej úrovni, ktoré majú byť pridelené národným zložkám [SRF], ako sa ustanovuje v [uvedenej] dohode“. Práve článok 5 dohody z 21. mája 2014 stanovuje pravidlá, podľa ktorých je SRB oprávnená disponovať zložkami SRF, pričom určuje tempo jeho postupnej mutualizácie.
- 82 Keďže však článok 77 nariadenia č. 806/2014 neoprávňuje Radu na prijatie vykonávacích aktov a keďže vykonávacie nariadenie 2015/81 je založené len na článku 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014, ani článok 77 nariadenia č. 806/2014 nemôže odôvodniť zavedenie „upravenej metodiky“ vyplývajúcej z článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81. To isté platí *a fortiori*, pokiaľ ide o dohodu z 21. mája 2014.
- 83 V piatom rade a v rozsahu, v akom SRB a Rada tvrdia, že Rada disponovala širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o spôsob, akým bolo potrebné spresniť článok 70 ods. 1 a 2 nariadenia č. 806/2014, treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 84 Z judikatúry nepochybne vyplýva, že Rada je v rámci svojej vykonávacej právomoci, ktorej hranice sa posudzujú najmä v závislosti od podstatných všeobecných cieľov predmetného legislatívneho aktu, oprávnená prijať všetky vykonávacie opatrenia potrebné alebo užitočné na vykonanie uvedeného aktu, pokiaľ s ním nie sú v rozpore (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2014, Parlament/Komisia, C-65/13, EU:C:2014:2289, bod 44 a citovanú judikatúru). Táto miera voľnej úvahy, ktorou disponuje dotknutá inštitúcia, sa však týka otázky, či je vykonávacie opatrenie užitočné alebo potrebné na vykonanie predmetného legislatívneho aktu, a nie zákazu, aby vykonávacie opatrenie doplnilo tento akt, pričom tieto dve podmienky sú odlišné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2014, Parlament/Komisia, C-65/13, EU:C:2014:2289, body 44 a 45).

- 85 Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že článok 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 mení normatívny obsah článku 70 ods. 1 a 2 nariadenia č. 806/2014, pokiaľ ide o databázu, ktorá sa má zohľadniť v rámci metodiky výpočtu príspevkov *ex ante*. Z toho vyplýva, že prijatím článku 8 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81 Rada prekročila vykonávacie právomoci, ktoré jej boli zverené článkom 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 291 ods. 2 ZFEÚ.
- 86 Keďže rozsah námietky nezákonnosti musí byť obmedzený na to, čo je nevyhnutné na vyriešenie sporu (rozsudok z 25. októbra 2018, KF/SATCEN, T-286/15, EU:T:2018:718, bod 156), a vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie sa týka príspevkového obdobia 2022 a teda sa v ňom uplatňuje článok 8 ods. 1 písm. g) vykonávacieho nariadenia 2015/81, ktorý sa vzťahuje na toto obdobie, treba tejto námietke nezákonnosti vyhovieť v rozsahu, v akom sa týka článku 8 ods. 1 písm. g) uvedeného vykonávacieho nariadenia, a vyhlásiť toto posledné uvedené ustanovenie za neuplatniteľné na prejednávajúcu vec podľa článku 277 ZFEÚ.
- 87 Táto nezákonnosť stačí na vyhovieť prvej časti siedmeho žalobného dôvodu bez toho, aby bolo potrebné preskúmať zákonnosť článku 8 ods. 4 a 5 vykonávacieho nariadenia 2015/81.
- 88 Okrem toho v záujme riadneho výkonu spravodlivosti treba preskúmať druhý žalobný dôvod týkajúci sa určenia ročnej cieľovej úrovne.

O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že SRB určila ročnú cieľovú úroveň v rozpore s článkom 102 smernice 2014/59, článkom 69 ods. 1 a 2 a článkom 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, ako aj s článkom 3 a článkom 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63

- 89 Žalobkyňa tvrdí, že SRB tým, že stanovila ročnú cieľovú úroveň na 14 253 573 821,46 eura, teda na sumu, ktorá zodpovedá jednej osmine z 1,6 % krytých vkladov v roku 2021, porušila článok 102 smernice 2014/59, článok 69 ods. 1 a 2 a článok 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, ako aj článok 3 a článok 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63.
- 90 Podľa žalobkyne z článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že celková suma ročných príspevkov nesmie v žiadnom prípade presahovať 12,5 % konečnej cieľovej úrovne (ďalej len „horná hranica 12,5 %“). V prípade predpokladanej konečnej cieľovej úrovne 80 miliárd EUR, ako je to v prejednávanej veci, teda SRB nemohla v roku 2022 získať viac ako 10 miliárd eur.
- 91 SRB v prvom rade tvrdí, že pravidlo stanovené v článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 týkajúce sa neprekročenia hornej hranice 12,5 % sa počas úvodného obdobia neuplatňuje. Podľa nej pravidlo stanovené v článku 69 ods. 2 tohto nariadenia, podľa ktorého sa príspevky *ex ante* časovo rozložia čo možno najrovnomernejšie, až kým sa nedosiahne cieľová úroveň, má prednosť pred požiadavkou vyplývajúcou z článku 70 ods. 2 uvedeného nariadenia, pretože prvé pravidlo predstavuje *lex specialis ratione temporis* vo vzťahu k druhej požiadavke, ktorá je naopak len *lex generalis*.
- 92 SRB subsidiárne tvrdí, ako to najmä spresnila na pojednávaní, že pravidlo stanovené v článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, týkajúce sa neprekročenia hornej hranice 12,5 %, nie je absolútne. Podľa jej názoru nie je možné uplatniť toto pravidlo súčasne s požiadavkou vyplývajúcou z článku 69 ods. 1 tohto nariadenia, ktorá ju zaväzuje zabezpečiť, aby SRF na konci úvodného obdobia dosiahol svoju konečnú cieľovú úroveň, ktorá predstavuje aspoň 1 % krytých vkladov. Táto nemožnosť vyplýva najmä z dynamickej povahy konečnej cieľovej úrovne v tom zmysle, že uvedená úroveň sa môže počas úvodného obdobia zvýšiť. V prípade zvýšenia krytých vkladov,

ktoré by sa prejavilo zvýšením konečnej cieľovej úrovne, a podhodnotenia výšky tejto cieľovej úrovne zo strany SRB na začiatku úvodného obdobia, by tak doslovné uplatnenie článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 bránilo SRB vykonať akúkoľvek následnú úpravu finančných prostriedkov, ktoré sa majú vyzbierať v SRF, s cieľom napraviť toto podhodnotenie. Pre SRB by však bolo ťažké, ak nie nemožné, presne predvídať, aká bude konečná cieľová úroveň z dôvodu možnosti vzniku rizík počas úvodného obdobia, ktoré by ovplyvnili vývoj výšky krytých vkladov. Vzhľadom na tieto okolnosti a vzhľadom na cieľ všeobecného záujmu sledovaný SRF – a to prispieť k finančnej stabilite Európskej únie – mala SRB uprednostniť cieľ, ktorým je dosiahnutie konečnej cieľovej úrovne na konci úvodného obdobia, takže požiadavka stanovená v článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 by sa nemala uplatniť alebo by sa mala vykladať pružne.

- 93 V tejto súvislosti SRB okrem toho tvrdí, že ak by sa pravidlo týkajúce sa neprekročenia hornej hranice 12,5 %, ktorá je stanovená v článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, uplatňovalo počas úvodného obdobia a ak by sa uplatňovalo striktne, bolo by pre ňu nemožné dodržať článok 69 ods. 2 uvedeného nariadenia, ktorý vyžaduje jednak, aby boli príspevky *ex ante* časovo rozložené čo možno najrovnomernejšie, a jednak, aby zohľadňovala fázu hospodárskeho cyklu a možný vplyv procyklických príspevkov na finančnú pozíciu inštitúcií. Na vyriešenie napätia medzi oboma dotknutými ustanoveniami treba najmä vykladať hornú hranicu 12,5 % v tom zmysle, že jej cieľom je len nezáväzne vyjadriť požiadavku, podľa ktorej sa musia príspevky *ex ante* čo možno najrovnomernejšie časovo rozložiť.
- 94 Parlament a Rada sa domnievajú, že na rozdiel od toho, čo v prvom rade tvrdí SRB, požiadavka vyplývajúca z článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 týkajúca sa neprekročenia hornej hranice 12,5 % sa uplatňuje počas úvodného obdobia. Súhlasia však so subsidiárnym stanoviskom SRB, podľa ktorého táto požiadavka nie je absolútna a musí sa vykladať a uplatňovať pružne s ohľadom na hlavný cieľ, v zmysle ktorého musí SRF na konci úvodného obdobia dosiahnuť konečnú cieľovú úroveň.
- 95 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 69 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že na konci úvodného obdobia musia finančné prostriedky dostupné v SRF dosiahnuť konečnú cieľovú úroveň, ktorá predstavuje aspoň 1 % sumy krytých vkladov všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov.
- 96 Podľa článku 69 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 sa počas úvodného obdobia príspevky *ex ante* časovo rozložia čo možno najrovnomernejšie, až kým sa nedosiahne konečná cieľová úroveň uvedená v bode 95 vyššie, ale s náležitým ohľadom na fázu hospodárskeho cyklu a možný vplyv procyklických príspevkov na finančnú pozíciu inštitúcií.
- 97 Ďalej článok 70 ods. 2 prvý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že „[SRB] každoročne ... vypočíta jednotlivé príspevky s cieľom zabezpečiť, aby príspevky, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na území všetkých zúčastnených členských štátov, nepresiahli 12,5 % cieľovej úrovne“. Článok 70 ods. 2 štvrtý pododsek tohto nariadenia dopĺňa, že „[v] každom prípade súhrnná suma jednotlivých príspevkov všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov ... nepresahuje ročne 12,5 % cieľovej úrovne“.
- 98 V prvom rade, pokiaľ ide o časovú pôsobnosť požiadavky hornej hranice 12,5 % stanovenej v článku 70 ods. 2 prvom a štvrtom pododseku nariadenia č. 806/2014, treba pripomenúť, že Všeobecný súd už rozhodol, že táto požiadavka sa má uplatňovať počas úvodného obdobia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2021, ABLV Bank/SRB, T-758/18, EU:T:2021:28, body 68, 69 a 100).

- 99 Vyplýva to predovšetkým z jasného znenia článku 69 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, ktorý stanovuje, že „počas úvodného obdobia“ sa príspevky *ex ante* vypočítajú „v súlade s článkom 70“ tohto nariadenia, pričom takýto odkaz jednoznačne stanovuje, že počas úvodného obdobia sa uplatňujú všetky požiadavky stanovené v tomto poslednom uvedenom ustanovení, vrátane požiadavky stanovenej v jeho odseku 2 prvom a štvrtom pododseku.
- 100 Ďalej článok 70 ods. 2 prvý pododsek nariadenia č. 806/2014 spresňuje, že SRB musí dodržať požiadavku hornej hranice 12,5 % „každoročne“ bez toho, aby jej časovú pôsobnosť akýmkoľvek spôsobom obmedzila na obdobie nasledujúce po úvodnom období.
- 101 Rovnako žiadne iné ustanovenie nariadenia č. 806/2014 neuvádza, že požiadavka hornej hranice 12,5 % sa neuplatňuje počas úvodného obdobia alebo že by sa SRB mohla od tejto požiadavky počas tohto obdobia odchýliť.
- 102 Napokon výklad, podľa ktorého sa uvedená požiadavka uplatňuje počas úvodného obdobia, je potvrdený genézou nariadenia č. 806/2014.
- 103 Z bodu 4.3.2 dôvodovej správy a článku 65 ods. 1 návrhu Európskej komisie COM(2013) 520 final z 10. júla 2013, ktorý viedol k prijatiu nariadenia č. 806/2014, totiž vyplýva, že Komisia vo svojom legislatívnom návrhu navrhla, aby úvodné obdobie na vytvorenie SRF trvalo desať rokov.
- 104 Ako vyplýva z medziinštitucionálneho dokumentu z 27. marca 2014 (8078/1/14 REV 1), o ktorom sa diskutovalo na pojednávaní, v následných krokoch legislatívneho postupu Rada navrhla, aby príspevky *ex ante*, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na území všetkých zúčastnených členských štátov, boli každoročne obmedzené na maximálne 10 % konečnej cieľovej úrovne. Keď sa však Parlament a Rada v priebehu legislatívneho postupu dohodli na skrátení úvodného obdobia na osem rokov, zároveň sa rozhodli zvýšiť hornú hranicu stanovenú v článku 70 ods. 2 prvom a štvrtom pododseku nariadenia č. 806/2014 na 12,5 %.
- 105 To znamená, ako navyše potvrdila v tomto konaní aj Rada, že normotvorca Únie stanovil súvislosť medzi počtom rokov úvodného obdobia a percentuálnym podielom hornej hranice stanovenej v článku 70 ods. 2 prvom a štvrtom pododseku nariadenia č. 806/2014.
- 106 Z vyššie uvedeného vyplýva, že horná hranica 12,5 % stanovená v článku 70 ods. 2 prvom a štvrtom pododseku nariadenia č. 806/2014 sa uplatňuje počas úvodného obdobia.
- 107 To napokon samotná SRB uznala v bode 106 prílohy III k napadnutému rozhodnutiu, ktorý obsahuje jej posúdenie pripomienok inštitúcií zúčastnených na konzultácii týkajúcej sa príspevkov *ex ante* do SRF na rok 2022, pričom spresnila, že „pri uplatnení koeficientu na [jednu osminu] z celkovej výšky predmetných vkladov dodržala hornú hranicu 12,5 %“.
- 108 V druhom rade, pokiaľ ide o obsah požiadavky hornej hranice 12,5 %, treba pripomenúť, že podľa článku 70 ods. 2 prvého a štvrtého pododseku nariadenia č. 806/2014 je SRB povinná zabezpečiť, aby príspevky, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na území všetkých zúčastnených členských štátov, nepresiahli 12,5 % konečnej cieľovej úrovne, ako je stanovené v článku 69 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.
- 109 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, ako to potvrdzujú prípravné práce na nariadení č. 806/2014, že článok 69 ods. 1 tohto nariadenia je založený na dynamickom prístupe ku konečnej cieľovej úrovni v tom zmysle, že táto úroveň musí byť určená s ohľadom na výšku krytých vkladov na

konci úvodného obdobia. V bode 4.3.2 dôvodovej správy k jej návrhu COM(2013) 520 final z 10. júla 2013, ktorý viedol k prijatiu uvedeného nariadenia, totiž Komisia vysvetlila, že konečná cieľová úroveň zostane dynamická a v prípade vývoja bankového sektora sa zvýši.

- 110 Potrebu zohľadniť vývoj výšky krytých vkladov navyše vysvetľuje cieľ výberu príspevkov *ex ante*, ktorým je najmä zabezpečiť, aby v logike poistenia finančný sektor poskytol SRM dostatočné finančné zdroje na to, aby mohol plniť svoje úlohy, ako to vyplýva z odôvodnenia 41 nariadenia č. 806/2014 (rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 113). Cieľom SRM je v súlade s odôvodnením 12 tohto nariadenia najmä posilniť stabilitu inštitúcií v zúčastnených členských štátoch a zabrániť šíreniu prípadných kríz do nezúčastnených členských štátov.
- 111 V tejto súvislosti z bodu 4.3.2 dôvodovej správy k návrhu COM(2013) 520 final vyplýva, že čím viac sa bankový sektor časom zväčšuje, tým viac finančných prostriedkov by malo byť dostupných v SRF. Odhad tejto veľkosti tak umožňuje predpokladať výšku finančných prostriedkov, ktoré by sa mali poskytnúť SRF, aby tento fond mohol byť využitý v prípade krízy postihujúcej bankový sektor na financovanie nástrojov riešenia krízových situácií a na zabezpečenie ich účinného uplatňovania v súlade s článkom 76 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 v spojení s odôvodnením 101 rovnakého nariadenia.
- 112 V rámci článku 69 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 sa však normotvorca Únie rozhodol pre prístup, podľa ktorého je cieľom sumy krytých vkladov odhadnúť veľkosť bankového sektora a vypočítať tak finančné zdroje, ktoré musia byť poskytnuté SRF. Z tohto hľadiska prípadné zvýšenie sumy krytých vkladov od začiatku do konca úvodného obdobia odráža zväčšenie bankového sektora, čo znamená zvýšenie finančných prostriedkov požadovaných SRF na konci tohto obdobia.
- 113 Z vyššie uvedeného vyplýva, že výška konečnej cieľovej úrovne, vo vzťahu ku ktorej sa uplatňuje horná hranica 12,5 %, sa musí stanoviť s ohľadom na sumu krytých vkladov, ktorá bude existovať na konci úvodného obdobia, pričom táto suma môže byť s istotou známa až na konci tohto obdobia.
- 114 Vzhľadom na to, že podľa článkov 69 a 70 nariadenia č. 806/2014 sa výpočet príspevkov *ex ante* vykonáva každoročne a je založený na definícii konečnej cieľovej úrovne, ktorú treba dosiahnuť na konci úvodného obdobia, a potom ročnej cieľovej úrovne, ktorú treba rozdeliť medzi inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 113), prináleží SRB čo najpresnejšie odhadnúť konečnú cieľovú úroveň na každé príspevkové obdobie vzhľadom na údaje dostupné v čase tohto odhadu (ďalej len „predpokladaná konečná cieľová úroveň“).
- 115 Z toho vyplýva, že na účely uplatnenia hornej hranice 12,5 % je rozhodujúca práve predpokladaná konečná cieľová úroveň.
- 116 Preto keď SRB vypočítava príspevky *ex ante* počas daného príspevkového obdobia, musí sa v súlade s článkom 70 ods. 2 prvým a štvrtým pododsekom nariadenia č. 806/2014 uistiť, že výška príspevkov *ex ante*, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na území všetkých zúčastnených členských štátov, nepresiahne 12,5 % predpokladanej konečnej cieľovej úrovne.
- 117 Tento záver nie je spochybnený argumentáciou SRB, Parlamentu a Rady, podľa ktorej by sa požiadavka hornej hranice 12,5 % buď nemala uplatniť, alebo by sa mala vykladať „pružne“. V tejto súvislosti SRB v podstate tvrdila, že nemôže dodržať uvedenú hornú hranicu a zároveň

požiadavky vyplývajúce z článku 69 ods. 1 a 2 nariadenia č. 806/2014, podľa ktorých po prvé musí zabezpečiť, aby SRF dosiahol na konci úvodného obdobia svoju konečnú cieľovú úroveň vo výške aspoň 1 % krytých vkladov, a po druhé príspevky *ex ante* musia byť časovo rozložené čo možno najrovnomernejšie, až kým sa nedosiahne konečná cieľová úroveň, ale s náležitým ohľadom na fázu hospodárskeho cyklu a na možný vplyv procyklických príspevkov na finančnú pozíciu inštitúcií. SRB z toho najmä vyvodila, pričom ju podporili Parlament a Rada, že článok 70 ods. 2 prvý a štvrtý pododsek nariadenia č. 806/2014 treba vykladať s prihliadnutím na článok 69 ods. 2 tohto nariadenia, podľa ktorého sa príspevky *ex ante* „časovo rozložia čo možno najrovnomernejšie“, čo podľa nich umožňuje pružný výklad požiadavky hornej hranice 12,5 %.

- 118 V tejto súvislosti treba konštatovať, že zmysel článku 70 ods. 2 prvého a štvrtého pododseku nariadenia č. 806/2014 jednoznačne vyplýva zo samotného znenia tohto ustanovenia.
- 119 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že výklad ustanovenia práva Únie s prihliadnutím na jeho kontext a účel nemôže mať za následok odstránenie akéhokoľvek potrebného účinku jasného a presného znenia tohto ustanovenia, inak by bol *contra legem*, a preto nezlučiteľný s požiadavkami zásady právnej istoty. Ak teda význam ustanovenia práva Únie jednoznačne vyplýva zo znenia samotného ustanovenia, súd Únie sa nemôže od tohto výkladu odchýliť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. júla 2023, Mensing, C-180/22, EU:C:2023:565, bod 34 a citovanú judikatúru a zo 16. júna 2021, Lucaccioni/Komisia, T-316/19, EU:T:2021:367, bod 118 a citovanú judikatúru).
- 120 Platí to ešte viac v prípade článku 70 ods. 2 prvého a štvrtého pododseku nariadenia č. 806/2014, pretože toto ustanovenie je formulované kogentne, ako to preukazuje použitie výrazov „nepresiahli 12,5 % cieľovej úrovne“ (prvý pododsek) a „[v] každom prípade súhrnná suma jednotlivých príspevkov... nepresahuje ročne 12,5 % cieľovej úrovne“ (štvrtý pododsek). Okrem toho uvedené ustanovenie stanovuje hornú hranicu presne na 12,5 %, pričom ju opakuje dvakrát a bez akejkolvek výnimky, takže ju orgán zodpovedný za výpočet príspevkov *ex ante* nemôže meniť alebo upravovať.
- 121 Za týchto podmienok nemožno tvrdiť, že článok 70 ods. 2 prvý a štvrtý pododsek nariadenia č. 806/2014 možno s ohľadom na požiadavku stanovenú v článku 69 ods. 1 uvedeného nariadenia vykladať v tom zmysle, že horná hranica 12,5 % nemusela byť uplatnená alebo bola len orientačná, takže sa od nej SRB mohla odchýliť s cieľom dosiahnuť konečnú cieľovú úroveň.
- 122 Rovnako článok 69 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, ktorý najmä stanovuje, že príspevky *ex ante* sa časovo rozložia čo možno najrovnomernejšie, až kým sa nedosiahne konečná cieľová úroveň, neumožňuje vykladať hornú hranicu 12,5 % stanovenú v článku 70 ods. 2 prvom a štvrtom pododseku tohto nariadenia v tom zmysle, že by bola nezáväzná alebo len orientačná. Okrem toho, že takýto výklad by bol v rozpore s jasným a presným znením článku 70 ods. 2 prvého a štvrtého pododseku uvedeného nariadenia, treba totiž na jednej strane zdôrazniť, že normotvorca Únie tým, že v článku 69 ods. 2 tohto istého nariadenia výslovne stanovil, že príspevky *ex ante* musia byť „vypočítané v súlade s článkom 70“, sám predpokladal súčasné uplatnenie tak hornej hranice 12,5 %, ako aj požiadavky, aby sa uvedené príspevky *ex ante* časovo čo možno najrovnomernejšie rozložili. Na druhej strane cieľom článku 69 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 je časovo a čo najrovnomernejšie rozložiť finančné zaťaženie inštitúcií, aby sa predišlo jeho výrazným medziročným výkyvom, a zohľadniť tak fázu hospodárskeho cyklu a vplyv, ktorý môžu mať procyklické príspevky na finančnú pozíciu týchto inštitúcií. Naopak, cieľom článku 70 ods. 2 prvého a štvrtého pododseku tohto nariadenia je stanoviť pre každý jednotlivý rok hornú hranicu výšky príspevkov, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na

územia všetkých zúčastnených členských štátov. Z toho vyplýva, že článok 69 ods. 2 a článok 70 ods. 2 prvý a štvrtý pododsek nariadenia č. 806/2014 sledujú odlišné, hoci vzájomne sa dopĺňajúce ciele. Tvrdenie, podľa ktorého článok 69 ods. 2 tohto nariadenia vyžaduje „pružný“ výklad požiadavky týkajúcej sa hornej hranice 12,5 % stanovenej v článku 70 ods. 2 prvom a štvrtom pododseku uvedeného nariadenia, treba preto zamietnuť.

- 123 Tento záver platí tým viac, že na rozdiel od toho, čo tvrdí SRB, zosúladenie požiadaviek pripomenutých v bode 117 vyššie nie je nemožné.
- 124 Je pravda, že z dôvodu dĺžky úvodného obdobia a rizika vzniku nepredvídateľných udalostí v jeho priebehu je odhad konečnej cieľovej úrovne založený na analýze budúceho vývoja výšky krytých vkladov, ktorý je poznačený neistotou týkajúcou sa tohto posúdenia.
- 125 Zohľadnenie takejto neistoty je však neoddeliteľnou súčasťou úloh zverených SRB. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že SRB v súlade s článkom 7 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 zodpovedá za účinné a konzistentné fungovanie SRM. Na tento účel je úlohou SRB zabezpečiť, aby bola na konci úvodného obdobia dosiahnutá konečná cieľová úroveň pri dodržaní hornej hranice 12,5 %. Výhľadová povaha jej odhadu konečnej cieľovej úrovne znamená, že musí s dostatočnou obozretnosťou odhadnúť vývoj výšky krytých vkladov počas celého úvodného obdobia, aby mala dostatok finančných prostriedkov na zosúladenie dodržania hornej hranice 12,5 % s požiadavkami pripomenutými v bode 117 vyššie.
- 126 Platí to tým viac, že v súlade s článkom 69 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 konečná cieľová úroveň musí dosiahnuť „aspoň“ 1 % krytých vkladov na konci úvodného obdobia. Toto ustanovenie teda neukladá SRB povinnosť zabezpečiť, aby uvedená cieľová úroveň zodpovedala presne 1 % sumy krytých vkladov, ale umožňuje jej na základe konzervatívnych predpokladov odhadnúť vývoj výšky krytých vkladov tak, aby sa predmetná cieľová úroveň dosiahla pri dodržaní hornej hranice 12,5 %.
- 127 Navyše treba uviesť, že pri vypracovaní delegovaného nariadenia 2017/747 Komisia tiež zvažovala súčasné uplatnenie hornej hranice 12,5 % a požiadaviek vyplývajúcich z článku 69 ods. 1 a 2 nariadenia č. 806/2014, ktoré boli pripomenuté v bode 117 vyššie. Delegované nariadenie 2017/747, ktorého cieľom je podľa jeho článku 1 bodu 1 najmä spresniť kritériá na časové rozloženie príspevkov *ex ante* do SRF podľa článku 69 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, totiž vo svojom článku 3 ods. 4 stanovuje, že úroveň ročných príspevkov v ktoromkoľvek danom príspevkovom období môže byť nižšia, než je priemer ročných príspevkov „vypočítaný v súlade s článkom 69 ods. 1 a článkom 70 ods. 2 nariadenia ... č. 806/2014“, len keď SRB overí, že na základe konzervatívnych predpokladov môže byť na konci úvodného obdobia dosiahnutá cieľová úroveň.
- 128 V treťom rade treba preto preskúmať, či SRB v napadnutom rozhodnutí dodržala požiadavku hornej hranice 12,5 %, ako ju stanovuje článok 70 ods. 2 prvý a štvrtý pododsek nariadenia č. 806/2014.
- 129 V tejto súvislosti predovšetkým z odôvodnení 45 a 60 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že SRB odhadla predpokladanú konečnú cieľovú úroveň na 79 987 450 580 eur.

- 130 Keď SRB vypočítala príspevky *ex ante* týkajúce sa príspevkového obdobia 2022, bola povinná v súlade s článkom 70 ods. 2 prvým a štvrtým pododsekom nariadenia č. 806/2014 a na základe svojho vlastného odhadu konečnej cieľovej úrovne zabezpečiť, aby výška príspevkov *ex ante*, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na území všetkých zúčastnených členských štátov, nepresiahla sumu 9 998 431 322,50 eura.
- 131 Ako však vyplýva z odôvodnenia 62 napadnutého rozhodnutia, v spojení s bodom 124 prílohy III k tomuto rozhodnutiu a so stĺpcom „Konečné množstvo oznámené na rok 2022 iii)“ tabuľky uvedenej na prvej strane prílohy II k uvedenému rozhodnutiu, SRB stanovila ročnú cieľovú úroveň na príspevkové obdobie 2022 na 14 253 573 821,46 eura, pričom táto suma bola znížená na 13 675 366 302,18 eura najmä po odpočítaní vykonanom podľa článku 8 ods. 2 vykonávacieho nariadenia 2015/81.
- 132 Preto treba konštatovať, ako to napokon SRB uznala na pojednávaní, že napadnuté rozhodnutie stanovilo výšku príspevkov *ex ante*, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na území všetkých zúčastnených členských štátov na sumu, ktorá prekračovala hornú hranicu 12,5 % predpokladanej konečnej cieľovej úrovne.
- 133 Z toho vyplýva, že SRB porušila článok 70 ods. 2 prvý a štvrtý pododsek nariadenia č. 806/2014 a že druhému žalobnému dôvodu tak treba vyhovieť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o porušení ostatných ustanovení uvedených žalobkyňou v rámci tohto žalobného dôvodu zo strany SRB.

Záver

- 134 Ako vyplýva z bodov 43 a 86 vyššie, Všeobecný súd vyhovel námietkam nezákonnosti vzneseným žalobkyňou a vyhlásil článok 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 a vykonávacie nariadenie 2015/81, ako aj, pre úplnosť, článok 8 ods. 1 písm. g) tohto vykonávacieho nariadenia za neuplatniteľné.
- 135 To znamená, že napadnuté rozhodnutie, ktoré je založené najmä na vykonávacom nariadení 2015/81, ako aj konkrétne na článku 8 ods. 1 písm. g) tohto nariadenia, sa musí zrušiť v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne.
- 136 Okrem toho, ako vyplýva z bodu 133 vyššie, napadnuté rozhodnutie musí byť tiež zrušené z dôvodu, že porušuje článok 70 ods. 2 prvý a štvrtý pododsek nariadenia č. 806/2014 bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody a výhrady predložené žalobkyňou.

O časovom obmedzení účinkov rozsudku

- 137 SRB navrhuje, aby Všeobecný súd v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia zachoval účinky tohto rozhodnutia až do jeho nahradenia alebo aspoň počas obdobia šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku, pretože takéto zrušenie by malo závažné dôsledky pre finančnú stabilitu v bankovej únii.
- 138 Na pojednávaní SRB spresnila, že v prípade, ak by Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti nariadenia č. 806/2014 alebo vykonávacieho nariadenia 2015/81, účinky tohto rozhodnutia by mali byť zachované počas obdobia šiestich mesiacov od dátumu prijatia novej právnej úpravy.

- 139 V tejto súvislosti Parlament tiež na pojednávaní uviedol, že normotvorca Únie potreboval na prijatie legislatívneho aktu po predložení návrhu Komisie obdobie, ktoré vo všeobecnosti trvá priemerne 15 až 20 mesiacov.
- 140 Žalobkyňa nesúhlasí s návrhmi SRB, pričom najmä tvrdí, že SRB neuviedla nijaký dôvod, ktorý by mohol odôvodniť to, že musí znášať negatívne dôsledky zrušeného aktu až do prijatia nového rozhodnutia.
- 141 Podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže súd Únie, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré účinky zrušeného aktu sa musia považovať za konečné. Pri výkone právomoci, ktorú mu priznáva tento článok, súd Únie berie do úvahy dodržiavanie zásady právnej istoty a iných verejných alebo súkromných záujmov (pozri rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Švédsko, C-389/19 P, EU:C:2021:131, bod 72 a citovanú judikatúru, pozri v tomto zmysle aj rozsudok z 22. decembra 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 122).
- 142 Článok 264 druhý odsek ZFEÚ bol teda predovšetkým vykladaný tak, že z dôvodov právnej istoty, ale aj z dôvodov, ktorých cieľom je zabrániť narušeniu kontinuity alebo regresii vo vykonávaní politik uskutočňovaných alebo podporovaných Úniou, umožňuje zachovať účinky zrušeného aktu na primerané obdobie (pozri rozsudok z 27. januára 2021, Poľsko/Komisia, T-699/17, EU:T:2021:44, bod 61 a citovanú judikatúru).
- 143 Ako vyplýva z bodov 43, 86 a 133 vyššie, v prejednávanej veci Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutie bez toho, aby v tomto konaní konštatoval pochybenie ovplyvňujúce samotnú povinnosť žalobkyne zaplatiť príspevok *ex ante* za príspevkové obdobie 2022, ako vyplýva z článku 2, článku 67 ods. 4 a článku 70 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.
- 144 Za týchto podmienok a podobne ako Súdny dvor rozhodol v rozsudku z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 177), zrušenie napadnutého rozhodnutia bez toho, aby sa zabezpečilo zachovanie jeho účinkov, by mohlo ohroziť vykonávanie smernice 2014/59, nariadenia č. 806/2014 a delegovaného nariadenia 2015/63, ktoré vytvárajú podstatnú časť bankovej únie prispievajúcej k stabilite eurozóny, ako aj k finančnej stabilite Únie ako celku. Ak by totiž bola SRB povinná s okamžitým účinkom vrátiť príspevok *ex ante* žalobkyne, ako aj príspevky *ex ante* iných inštitúcií, ako sú tie, ktoré podali podobnú žalobu, pričom uviedli rovnaké žalobné dôvody, ako boli žalobné dôvody prijaté v prejednávanej žalobe, hoci tieto inštitúcie v zásade naďalej podliehajú povinnosti platiť príspevky *ex ante*, takéto vrátenie by mohlo spôsobiť, že SRF by prišiel o finančné prostriedky, ktoré sa môžu ukázať ako nevyhnutné na zabezpečenie stability eurozóny a finančnej stability Únie.
- 145 V dôsledku toho by zamietnutie návrhu na zachovanie účinkov napadnutého rozhodnutia mohlo ohroziť cieľ finančnej stability a cieľ vytvorenia hospodárskej a menovej únie, ako je stanovený v článku 3 ods. 4 ZEÚ.
- 146 Za týchto okolností a vzhľadom na skutočnosť, že jeden z dôvodov zrušenia konštatovaných Všeobecným súdom sa týka nezákonnosti článku 70 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 a vykonávacieho nariadenia 2015/81, treba zachovať účinky napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, až kým sa neprijmú opatrenia potrebné na vykonanie tohto rozsudku, a to v primeranej lehote, ktorá nemôže presiahnuť dvanásť mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania týkajúcej sa časového obmedzenia účinkov rozsudku

- 147 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 5. marca 2024 žalobkyňa požiadala o opätovné začatie ústnej časti konania. V tejto žiadosti uvádza, že sa po pojednávaní 8. februára 2024 dozvedela o tlačovej správe SRB z 15. februára 2024, v ktorej SRB uvádza, že k 31. decembru 2023 výška finančných prostriedkov disponibilných v SRF dosahovala 78 miliárd eur, zatiaľ čo konečná cieľová úroveň zodpovedajúca 1 % krytých vkladov bola 75 miliárd eur. Podľa žalobkyne tak SRF disponuje prebytkom vo výške 3 miliárd eur, čo je relevantné pre prípadné rozhodnutie Všeobecného súdu o zachovaní účinkov napadnutého rozhodnutia v prípade jeho zrušenia. Pokiaľ ide o inštitúcie, ktoré podali žalobu proti tomuto rozhodnutiu a predniesli žalobný dôvod zodpovedajúci druhému žalobnému dôvodu v tejto žalobe, uvedený prebytok by v skutočnosti umožnil vrátiť časť príspevkov *ex ante* týchto inštitúcií, ktorá presahuje hornú hranicu 12,5 %, bez toho, aby finančné zdroje dostupné v SRF klesli pod konečnú cieľovú úroveň 75 miliárd eur.
- 148 Podľa článku 113 ods. 2 písm. c) svojho rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania, ak o to požiadá hlavný účastník konania na základe skutočností, ktoré môžu mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Všeobecného súdu a ktoré nemohol uplatniť pred skončením uvedenej ústnej časti konania.
- 149 V tejto súvislosti treba konštatovať, že nová skutočnosť, na ktorú sa odvoláva žalobkyňa, nemôže mať v žiadnom prípade rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Všeobecného súdu.
- 150 Na jednej strane totiž, ako pripúšťa samotná žalobkyňa, tlačová správa SRB uvedená v bode 147 vyššie je irelevantná pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a rozhodnutie o žalobných návrhoch. Na druhej strane táto tlačová správa nie je rozhodujúca ani v súvislosti so zachovaním účinkov napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti stačí uviesť, že príspevok *ex ante* žalobkyne a príspevky *ex ante* iných inštitúcií, ako sú tie, ktoré podali podobnú žalobu, pričom uviedli rovnaké žalobné dôvody, ako sú žalobné dôvody, ktorým sa vyhovel v rámci konania o prejednávanej žalobe, môžu v každom prípade prekročiť sumu 3 miliardy eur, ktorú uvádza.
- 151 Návrh žalobkyne na opätovné začatie ústnej časti konania treba preto zamietnuť.

O trovách

- 152 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže SRB nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou v súlade s jej návrhmi.
- 153 V súlade s článkom 138 ods. 1 rokovacieho poriadku znášajú Parlament a Rada svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) SRB/ES/2022/18 z 11. apríla 2022 o výpočte príspevkov *ex ante* na rok 2022 do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRF) sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka Hypo Vorarlberg Bank AG.**
- 2. Účinky rozhodnutia SRB/ES/2022/18 ostávajú zachované v rozsahu, v akom sa rozhodnutie týka Hypo Vorarlberg Bank, až kým sa neprijmú potrebné opatrenia na vykonanie tohto rozsudku, a to v primeranej lehote, ktorá nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.**
- 3. SRB znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Hypo Vorarlberg Bank.**
- 4. Európsky parlament a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Kornezov

De Baere

Petrlík

Kecsmár

Kingston

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. mája 2024.

Podpisy